

راوی ایرانی و شاهد عینی جنگ قره باغ : در سایه اسلام و عرق ملی مردم جمهوری آذربایجان، قره باغ آزاد خواهد شد

آقای مهدی قلی رضایی از مدافعان و رزمندگان ایران در هشت سال دفاع مقدس و راوی کتاب ارزشمند "لشکر خوبان" که افتخار حضور و همراهی مردم مظلوم و مسلمان جمهوری آذربایجان در جنگ قره باغ نیز داشته است طی سخنانی در خصوص جنگ قره باغ، عدم انسجام، گروه‌گرایی و ضعف روحی و تخصصی نیروهای نظامی را عامل اشغال قره باغ در آن دوره زمانی دانسته و برای آزادی قره باغ کوهستانی در سایه بیداری اسلامی و عرق ملی مسلمانان جمهوری آذربایجان اظهار امیدواری کرد.

به گزارش آران نیوز: نشست "نقش بازیگران منطقه ای و بین‌المللی در مناقشه قره باغ و ظرفیت های جمهوری اسلامی در حل این مناقشه" با حضور اساتید، دانشگاہیان و نیز شاهدان عینی جنگ قره باغ در شهر تبریز برگزار گردید . در این نشست آقای مهدی قلی رضایی که از شاهدان عینی جنگ قره باغ بوده است به ایراد سخنانی پرداخت.

رضایی با اشاره به این نکته که عموماً در مجامع مختلف و رسانه ها به اشغال بیست درصد از خاک جمهوری آذربایجان در جنگ قره باغ اشاره می شود افزود: اهمیت و ارزش این بیست درصد از بعد نظامی شاید در اصل بیشتر از هشتاد درصد باشد چرا که این منطقه کوهستانی بوده و بر مناطق همجوار اشراف دارد و همانطور که تسلط بر کوهستان شمال تبریز (عینالی) به معنای تسلط بر کل تبریز بوده و عملاً تبریز تحت دید و تیر خواهد بود، موقعیت استراتژیک قره باغ اشغالی نیز واقعیتی است که نباید از نظر دور نگه داشته شود .

شاهد عینی جنگ قره باغ خاطر نشان کرد : زمانی که نیرو های ارمنستان از محور کرانه شمالی رود ارس از سمت شوشا شروع به پیشروی به سمت اصلاندوز، فیضولی و آغدام تا ایشلی و صابر آباد کردند، مسئولین و مردم جمهوری اسلامی ایران بر آن شدند تا سریعاً فکری به حال آوارگان و غیر نظامیان در مناطق آن سوی ارس کنند و با حضور در این مناطق و کسب اطلاعات لحظه به لحظه و میدانی در گام اول از پیشروی بیشتر نیروهای ارمنی جلوگیری نموده و در گام دوم کمک های انسان دوستانه و امدادی خود را به آوارگان جنگ که واقعا در وضعیت اسفناکی قرار داشتند برسانند. در جنگ قره باغ شرایط به گونه ای بود که حتی تامین تکه نانی خشک بسیار سخت بوده و گرسنگی مطلق بیداد می کرد و در چنین شرایطی ما به سمت پارس آبان و اصلاندوز حرکت کرده و در آن سوی سد میل مغان با نیرو های ارمنی برخورد کردیم .

مهدی قلی رضایی گفت : هجوم نیروهای ارمنی همرا با ایجاد وحشت در دل مردم و نیرو های آذربایجانی بود، طوری که نیروهای آذربایجانی به محض این که متوجه حضور نیروهای ارمنی در 20 و گاهی 50 کیلومتری خود می شدند سریعاً عقب نشینی می کردند و گاهی عقب نشینی ها قبل از تخلیه مردم عادی از مناطق جنگ زده اتفاق می افتاد.

وی با ذکر خاطره ای از آن ایام افزود : در آن سوی سد میل مغان یک آتشبار، متشکل از پنج کاتیوشا (نوعی راکت انداز چندتایی که توانایی شلیک حجم عظیمی از مواد منفجره را در بازه زمانی کوتاهی به سوی دشمن دارد و معمولاً بر روی کامیون سوار می شود) وجود داشت و اگر هر کاتیوشا 40 موشک داشته باشد نیرو های آذری عملاً 200 موشک کاتیوشای آماده شلیک در آن نقطه داشتند. در آن ساعات نیروهای ارمنی تا فاصله 50 کیلومتری این سد نزدیک شده بودند و با شنیدن این خبر نیروهای آذربایجانی از رود ارس که در آن فصل (تابستان) کم عمق بود به سمت ایران روانه شدند و من به فرمانده این آتشبار گفتم برد این سلاح ها برای مقابله و شلیک به سمت ارمنی ها مناسب بود و می توانستی حداقل در این فاصله این 200 موشک را شلیک کرده و پیشروی نیرو های ارمنی را متوقف و یا کند کنی و فرمانده آن آتشبار در پاسخ گفت : " رحمت لیخ اوغلو (پدر بیامرز) حیدر علی اف در خانه نشست و من برای او جنگ کنم ؟!!!! " روحیه بخشی از نیروهای آذربایجانی تا این حد ضعیف بود .

رضایی ادامه داد : در آن زمان نبود وحدت و گروه‌گرایی در آذربایجان باعث ضعف در مقابل نیروهای ارمنی شده بود . عده ای طرفدار ابوالفضل ایلیچی بیگ با عنوان بوزقورد و برخی دنبال رو صورت حسین اف و غیره بودند و ارتش نیز در شرایط مناسبی نبوده و ضعف های زیادی داشت.

وی ادامه داد : آن روزها در گفتگوهایی که با فرماندهان نظامی آذربایجان داشتم می گفتم شما بخشی از بدنه ارتش شوروی هستید و از مسائل نظامی چیزی نمی دانید !؟، حتی فرماندهانی بودند که در نقشه خوانی و نقطه یابی و تنظیم منحنی های نظامی ناشیانه عمل می کردند و عنوان می کردند که ما در ارتش شوروی در بخش های پشتیبانی و کارهای تدارکاتی به کار گمارده شده بودیم و در کارهای اطلاعاتی و عملیاتی حضور نداشتیم و تخصص مان در همین حد است.

راوی وقایع جنگ قره باغ ادامه داد : آن روز ها ابوالفضل ایلیچی بیگ فراری شده و صورت حسین اف در باکو حضور داشت و حیدر علی اف نیز در حال استقرار بود و هنوز نتوانسته بود نیرو ها و اقشار آذربایجانی را متحد نماید و در چنین شرایطی ما برای شناسایی موقعیت نیرو هایی ارمنی و نحوه کمک رسانی به پناهندگان و غیر نظامی ها و نیز انتخاب مناطق مناسب برای استقرار اردوگاه نیروها و امکانات ایرانی برای یاری رسانی به جمهوری آذربایجان به سمت جبهه های فیضولی، آغدام حرکت کردیم و در این راستا ایشلی که یک منطقه محوری بود به عنوان اردوگاه توسط ایران به شدت تجهیز شد و پناهندگان در این اردوگاه اسکان داده شدند و نهایت تلاش ها برای رفاه و اسایش آوارگان جنگ به کارگرفته شد.

رضایی گفت: نیروهای ایرانی چندین بار در طول جنگ قره باغ اقدام به طراحی و برنامه ریزی و همچنین ایجاد و هماهنگی گردان‌های مردمی مشابه نیروهای بسیجی ایران در جمهوری آذربایجان بودند تا با عبور از ایران و خدافین و حرکت به سمت شوشا و ادامه و توسعه عملیات تا گنجه و محاصره منطقه اشغال شده قره باغ، آن را از اشغال خارج نمایند ولی این تلاش‌ها نتیجه نداد چراکه این روحیه بسیجی و یکدلی در آن سوی ارس پررنگ نبود و اختلافات داخلی بسیار زیاد بود و هرکس ساز خود را می‌زد. دیدار آقایان نوعی اقدام و علاالدین نورمحمدزاده با حیدر علی‌اف در خصوص این مسأله و پاسخ برحق آقای حیدر علی‌اف مبنی بر این که افکار و طراحی‌های شما در ایران با وجود امام خمینی (ره) و نفوذ کلام و قدرت ایشان عملی می‌شود و ما در اینجا امام خمینی (ره) نداریم نشانگر این مدعاست و به نظر من خلاصه کلام و اصل مطلب را آقای حیدر علی‌اف در آن دیدار بیان کرده بود.

وی افزود: به هر حال تلاش‌های زیاد ما جز در مواردی چند در جمهوری آذربایجان نتیجه نداد و البته در آن زمان از سوی مردم و مسئولین جمهوری آذربایجان زمینه جلب و استفاده جدی از حمایت‌های جمهوری اسلامی ایران وجود نداشت و نیز باید به این نکته نیز توجه کنیم که گروه‌های پانترکیست و ادبیات و نوع نگاه چنین گروه‌هایی چه در ایران و چه در جمهوری آذربایجان به تضعیف این مناسبات دامن زده و خسارت‌های جبران‌ناپذیری را به بار آوردند.

مهدی قلی رضایی خاطر نشان کرد: اگر ما توانستیم در یاری رساندن به مردم عراق و سوریه موفق شویم وجود زمینه و هماهنگی و اتحاد در نیروهای نظامی و مردمی این کشورها بود، نیروهای علوی در سوریه در هماهنگی و تشکیل گردان‌ها و تیپ‌های قدرتمند نظامی نقش مهمی ایفا کردند ولی در آن زمان این زمینه‌ها در جمهوری آذربایجان وجود نداشت و البته الان شرایط تغییر کرده است و این امکان و ظرفیت در جمهوری آذربایجان وجود دارد.

رضایی افزود: سال گذشته در دیداری که با مترجم کتاب لشکر خوبان (روایت شده توسط ایشان) به زبان آذری داشتیم ایشان می‌گفتند اگر در زمان جنگ قره باغ به مطالب و تجارب نهفته در چنین کتابهایی دسترسی داشتیم بسیار می‌توانستیم الگو بگیریم.

راوی جنگ قره باغ گفت: آن زمان مردم جمهوری آذربایجان که تازه از شرایط استبداد شوروی رها شده بودند، در جنگ قره باغ دچار بلای عظیم دیگری شدند و حیدر علی‌اف سعی داشت کشورش را با استفاده از ظرفیت‌های گروه مینسک از شرایط نابسامان جنگی به ثبات بیشتر هدایت کند ولی گروه مینسک که متشکل از سه کشور مسیحی هستند همیشه از حامیان طرف ارمنی بوده‌اند و من هنوز آمیدی به فعالیت نتیجه بخش این گروه ندارم که بتوانند این تکه از خاک مسلمانان و پاره قلب آنها را بازپس بگیرند و باید فعالیت‌های فراتر از این اقدامات صورت پذیرد.

در پایان آقای رضایی با اشاره به این نکته که رگه‌های بیداری اسلامی در جمهوری آذربایجان نیز همگام با تمامی کشور‌های اسلامی در حال شکوفایی است و امید آزادی قره باغ را در دلها بیدار کرده است افزود: در سفر اربعین مردم مسلمان جمهوری آذربایجان را به وفور دیدم آنها انسانهایی با عرق ملی بسیار زیاد بوده و با پرچم‌های جمهوری آذربایجان در چنین مراسم حاضر می‌شوند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قره باغ خاک اسلام است
Qarabağ islam torpağıdır

قره باغ اشغالی آزاد خواهد شد
Qarabağ işğaldan azad ediləcək

ان شاء الله
هدی ملی ضایی

انتهای پیام. /